

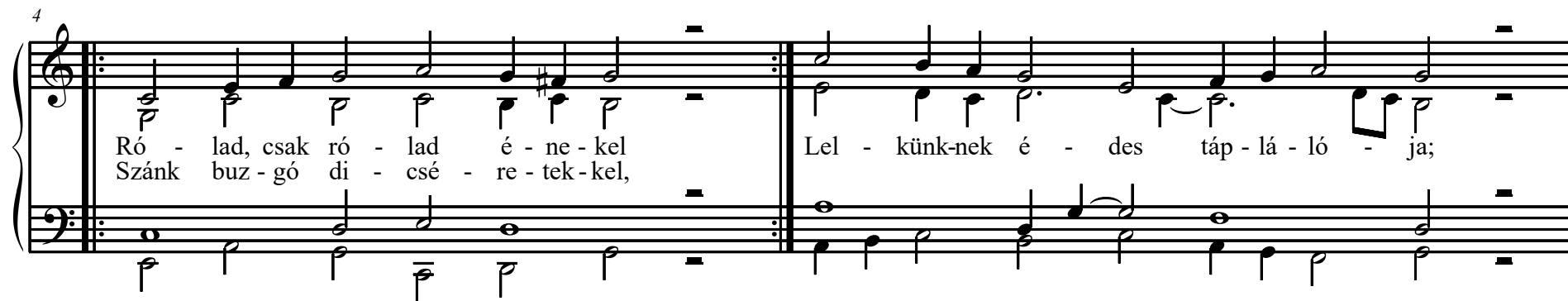
362. Ó, Jézus, mi üdvösségünk

Vad Péter Zsigmond

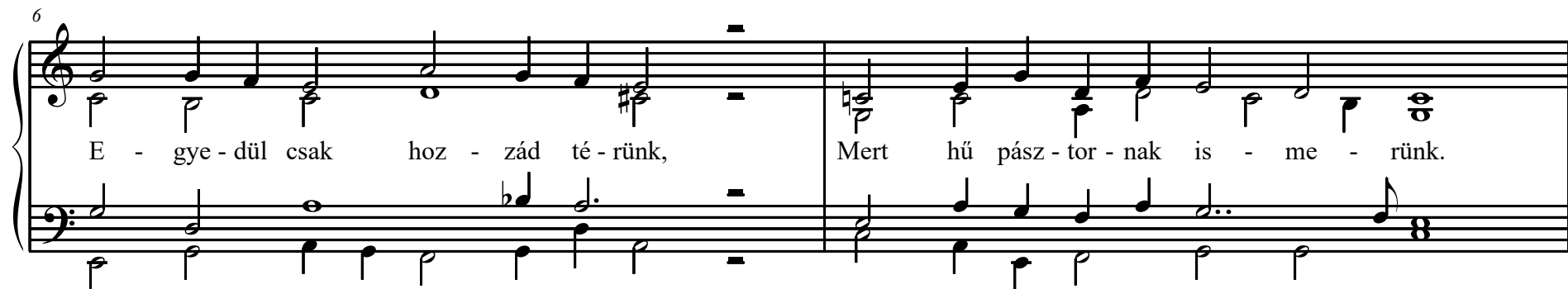
1. Ó, Jé - zus, mi üd - vös - sé - günk, Fe - je - del - münk, di - csó - sé - günk, Szí - vünk - nek fő vi - gasz - ta - ló - ja!

4 Ró - lad, csak ró - lad é - ne - kel Lel - künk - nek é - des táp - lá - ló - ja;
Szánk buz - gó di - csé - re - tek - kel,

6 E - gye - dül csak hoz - zád té - rünk, Mert hű pász - tor - nak is - me - rünk.

2. Ó, mily szent az az indulat, Mely veled örömet mulat, Ó, Jézus, üdvösség forrása!
Boldog, akit hívsz magadhoz, Méltóztatsz szent asztalodhoz,
Hogy kegyelmed jelét ott lássa. Bizony, boldog az oly ember, Ki nálad kedvességet nyer.

3. Mert érdemedben részesül, Teveled, Uram, egyesül, Ki hű tagja e vendégségnek.
Mint a bort s kenyeret veszi, Akképp részesévé teszi A hite őt az üdvösségnek,
Melyhez ártatlan Jézusunk Vére által vagyon jussunk.

4. Azért, kit bűnök rongálnak, Járulj e kegyes Királynak Víg örömmel szent asztalához!
Nem vet el ez irgalmas szív, Mert könyörülő, igaz, hív,
Bátran folyamodj oltalmához: Bévesz sebe rejtekébe, Mint ígéri szent jelébe.

5. Nincs is egyébben oltalmunk, Reménységünk, bizodalmunk, Édes Jézus, hanem csak benned.
Szállj hozzánk, kedves vendégünk, Oltsd meg nagy lelki éhségünk,
Mert eledelünk csak érdemed; Szívünket, imé, kitarjuk, Szentségedet várván várjuk.

